

ปัญหากฎหมายและมาตรการเกี่ยวกับการอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน¹

ฐาตุร ภูณัฐ²

จากการค้นคว้าอิสระเรื่อง ปัญหากฎหมายและมาตรการเกี่ยวกับการอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี กฎหมายและมาตรการเกี่ยวกับการอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนของไทยและต่างประเทศ เพื่อศึกษากฎหมายเกี่ยวกับการอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนของไทยและของต่างประเทศ เพื่อวิเคราะห์ถึงการอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนของไทยและของต่างประเทศ และเพื่อหาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนของไทย เพื่อที่จะให้หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอนุญาตให้บุคคลมีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนให้มีความชัดเจน รัดกุม เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน เพื่อให้ฝ่ายปกครองใช้อำนาจในการใช้ดุลพินิจในการอนุญาตให้บุคคลมีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน เป็นไปอย่างมีความเหมาะสม

อย่างไรก็ตาม เมื่อได้ทำการศึกษา ปัญหากฎหมายและมาตรการเกี่ยวกับการอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน พบว่ายังมีปัญหาอยู่หลายประการ สามารถสรุปได้ ดังนี้

ประการแรก คือ ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการอนุญาตให้บุคคลธรรมดาามีและใช้อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนตามความใน มาตรา 13 แห่งตามพระราชบัญญัติอาวุธ ปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490

1. ปัญหาเรื่องการกำหนดอายุของผู้ขออนุญาตมีและใช้อาวุธปืน มาตรา 13 (4) อายุของผู้ขออนุญาตมีและใช้อาวุธปืนถือเป็นสิ่งสำคัญและเป็นคุณสมบัติอย่างหนึ่งที่กฎหมายควรกำหนดเอาไว้ การบัญญัติใน มาตรา 13 (4) ที่บัญญัติว่า "ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ" นั้น ทำให้เห็นถึงความไม่ชัดเจนของเจตนารมณ์ของกฎหมาย เนื่องจากการบรรลุนิติภาวะของบุคคลนอกจากจะ บรรลุนิติภาวะโดยอายุ คือ 20 ปีบริบูรณ์แล้ว ยังมีการบรรลุนิติภาวะโดยทางกฎหมายด้วย คือ กรณีที่มีการสมรส เมื่อพิจารณาแล้วบุคคลที่มีอายุเพียง 17 ปี จึงไม่มีเหตุอันสมควรและไม่เหมาะสมที่จะได้รับอนุญาตมีและใช้อาวุธปืน แต่ก็ควรมีเหตุยกเว้น กรณีบุคคลที่มีอายุ 18 ปีบริบูรณ์ เข้ารับราชการตำรวจ และทหาร ให้ถือว่าเป็นข้อยกเว้นที่สามารถครอบครองอาวุธปืนได้ เนื่องจากบุคคลดังกล่าวมีหน้าที่รักษาความสงบ รักษาความเรียบร้อย และความปลอดภัยของประเทศ

¹ บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระ เรื่องปัญหากฎหมายและมาตรการเกี่ยวกับการอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาคือ รองศาสตราจารย์จุฑา วงศ์ทองสรรค์ และคณะกรรมการสอบ คือ รองศาสตราจารย์ประเทือง ธนิยผล และ รองศาสตราจารย์กำธร กำประเสริฐ

² นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดลพบุรี

2. ปัญหาเรื่องบุคคลผู้ขออนุญาตให้มีหรือใช้อาวุธปืน ขาดความรู้ความสามารถในการให้มีหรือใช้อาวุธปืน เป็นปัญหาที่สำคัญและมีผลกระทบอย่างมากต่อความปลอดภัยของสังคม ทั้งนี้การใช้อาวุธปืนอย่างไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสมสามารถนำไปสู่อุบัติเหตุ ความรุนแรง และอาชญากรรมได้ ซึ่งกฎหมายไทยมิได้กำหนดเรื่องความรู้ความสามารถ โดยอาจจะใช้วิธีผ่านการอบรม และทดสอบสอบข้อเขียน ภาคปฏิบัติจากผู้เชี่ยวชาญ จึงอาจทำให้เกิดปัญหาที่ตามมาได้หากพบว่าบุคคลดังกล่าวไม่มีความรู้ ความสามารถ และเชี่ยวชาญในการใช้ปืนเลย จึงอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุ ซึ่งประเทศไทยเกิดโศกนาฏกรรมอยู่บ่อยครั้ง อาทิเช่น เหตุการณ์ตามข่าววันที่ 11 มีนาคม 2567 พบร่างหญิง วัย 63 ปี และเลขอายุ 45 ปี ถูกยิงเสียชีวิตอยู่ในบ้านพัก ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้วยอาวุธปืนขนาดเดียวกัน แต่เสียชีวิตกันคนละวัน ซึ่งเจ้าหน้าที่พบหลักฐานที่คาดว่าเป็นจดหมายของเลขที่เขียนก่อนเสียชีวิตพร้อมระบุสาเหตุเกิดจากปืนลั่นกลัวความผิดจึงทำให้ต้องยิงตัวเองจนเสียชีวิตตาม หรือข่าวอื่นๆ ที่มีการทำปืนลั่น

ปัญหาประการที่สอง คือ ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการไม่จำกัดจำนวนการครอบครองอาวุธปืน ตามความในมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติอาวุธ ปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ซึ่งบัญญัติว่า "ห้ามมิให้ผู้ใดทำ ซ้อม มี ใช้ สั่ง หรือนำเข้าซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่" ปัญหาการอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนในการป้องกันตัวและทรัพย์สิน แต่กฎหมายฉบับนี้ไม่ได้มีข้อจำกัดเรื่องจำนวนอาวุธปืนที่แต่ละคนสามารถครอบครองได้ ทั้ง ๆ ที่คนเราสามารถใช้อาวุธปืนได้ครั้งละ 1 กระบอกเท่านั้น ประกอบความในมาตรา 9 กำหนดเพียงให้ออกให้แก่บุคคลสำหรับใช้ในการป้องกันตัวหรือทรัพย์สิน หรือในการกีฬาหรือยิงสัตว์ โดยใบอนุญาตนั้นให้ออกสำหรับอาวุธปืนแต่ละกระบอก ซึ่งเป็นเหตุผล และความจำเป็นในการขออนุญาตมีอาวุธปืน ทั้ง ๆ ที่คนเราสามารถใช้อาวุธปืนได้ครั้งละ 1 กระบอกเท่านั้น แต่กฎหมายมิได้กำหนดว่าบุคคลสำหรับใช้ในการป้องกันตัวหรือทรัพย์สิน หรือในการกีฬาหรือยิงสัตว์ควรมีปืนจำนวนเท่าใด ตามวัตถุประสงค์ที่ขออนุญาตจากนายทะเบียน เพราะฉะนั้นจึงควรมีการจำกัดจำนวนการครอบครองอาวุธปืนด้วย ซึ่งปัจจุบันนายทะเบียนท้องที่ได้้อนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนที่แตกต่างกันมาก เช่นในแต่ละเดือนบางอำเภอไม่ได้้อนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนเลย บางอำเภอได้รับอนุญาตการมีและใช้อาวุธปืนมากกว่า 100 ราย จึงเห็นความแตกต่างกันของนายทะเบียนที่ใช้ดุลพินิจที่แตกต่างกัน บางคนมีอาวุธปืน 1 กระบอก บางคนมีอาวุธปืนจำนวน 10 กระบอก และบางคนอาจมีอาวุธปืนมากกว่า 100 กระบอก ซึ่งเป็นการอนุญาตเกินความจำเป็น และเป็นการใช้ดุลพินิจของนายทะเบียนที่แตกต่างกันในการอนุญาตแต่ละบุคคล สำหรับนายทะเบียนท้องที่ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้อนุญาตคือ อธิบดีกรมการปกครอง นายทะเบียนท้องที่จังหวัด คือ ผู้ว่าราชการจังหวัดและนายทะเบียน ท้องที่อำเภอ คือ นายอำเภอ ในประเทศไทยมีจังหวัด 77 จังหวัด 878 อำเภอ นายทะเบียนจึงใช้ดุลพินิจในการอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนที่แตกต่างกันไป เมื่อไม่จำกัดจำนวนอาวุธปืนอาวุธปืนจึงมีมากจึงทำให้ตกไปอยู่ในมือของคนใดคนหนึ่ง หรือกลุ่มคนใดคนหนึ่งเป็นจำนวนมาก

จึงทำให้เกิดอาชญา อาทิเช่น การทำสงครามระหว่างแก๊ง หรือกลุ่มคนที่มีอิทธิพลในพื้นที่ ซึ่งอาวุธปืนเป็นปัจจัยหลัก สืบเนื่องจากไม่มีกฎหมายกำหนดจำนวนการครอบครองอาวุธปืน จึงทำให้ปัญหาหรืออาชญากรรมเกิดขึ้นได้ง่าย ดังคำว่า เสรีภาพแรกมาด้วยความสูญเสีย

ปัญหาประการที่สาม คือ ประเด็นปัญหาการกำหนดอายุใบอนุญาตมีใช้อาวุธปืน ตามพระราชบัญญัติอาวุธ ปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 23 (3) ระยะเวลาในการออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนกำหนดระยะเวลาในการ อนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน ตามมาตรา 23 กำหนดให้ใบอนุญาตสำหรับอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน ตาม (3) ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน มีอายุตลอดเวลาที่ผู้รับใบอนุญาตเป็นเจ้าของอาวุธปืน นั้น ซึ่งผู้ได้รับใบอนุญาตสามารถมีใบอนุญาตตลอดระยะเวลาที่มีชีวิตอยู่ กฎหมายไม่ได้กำหนดให้มีการต่อใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายหลังที่ได้รับอนุญาตอีก จึงไม่มีการตรวจสอบอาวุธปืน และภายหลังได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนไปแล้ว อาจปรากฏว่า ภายหลังผู้ได้รับอนุญาตขาดคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ หรือมีสมรรถภาพทางร่างกายที่เปลี่ยนแปลงไป หรือกรณีข้าราชการตำรวจ ทหาร ถูกสั่งให้พ้นจากราชการ เนื่องจากประพฤติชั่ว มีพฤติกรรมความรุนแรง ข่มขู่ ทำร้ายร่างกาย เห็นควรให้มีการเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าว ซึ่งการกำหนดให้ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน มีอายุตลอดเวลาที่ผู้รับใบอนุญาตนั้นเป็นเจ้าของอาวุธปืน หากข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาตขาดคุณสมบัติหรือมีสมรรถภาพทางร่างกายที่เปลี่ยนแปลงไป ผู้นั้นยังคงมีคุณสมบัติครบ ตามที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยหากผู้ถือใบอนุญาตมี ใช้อาวุธปืนที่มาร้องขอต่อใบอนุญาตนั้นเป็นผู้ที่ขาดคุณสมบัติในเวลาที่มาร้องขอต่อใบอนุญาต รัฐย่อมสามารถพิจารณาไม่ต่อใบอนุญาตมี ใช้อาวุธปืนแก่บุคคลนั้นได้ จึงควรกำหนดอายุใบอนุญาตมีและใช้อาวุธปืนใหม่ระยะเวลาจำกัด เหมือนการต่อทะเบียนรถยนต์ หรือการต่อใบอนุญาตขับขี่

ปัญหาประการที่สี่ คือ ประเด็นปัญหาเรื่องการเก็บรักษาปืน ตามพระราชบัญญัติอาวุธ ปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ตามกฎหมายไทยไม่มีมาตราใดที่กำหนดให้มีวิธีการเก็บรักษาปืนเลย มีแต่เพียงมาตรา 11 ที่บัญญัติว่า ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนเพื่อเก็บให้ออกได้สำหรับอาวุธปืนที่นายทะเบียนเห็นว่าชำรุดจนใช้ยังไม่ได้หรืออาวุธปืนแบบพื้นสมัย หรืออาวุธปืนซึ่งได้รับเป็นรางวัลจากการแข่งขันยิงปืนในทางราชการ ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นคนละวัตถุประสงค์ของการเก็บพระราชบัญญัติอาวุธ ปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ไม่ได้กำหนดในเรื่องการเก็บรักษาอาวุธปืนที่ได้รับอนุญาตให้มีและใช้ ตามกฎหมายไว้อย่างชัดเจน แต่มาตรา 8 ทวิ ห้ามมิให้ผู้ใดพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ โดยไม่ได้รับใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว เว้นแต่เป็นกรณีที่ต้องมติดตัวเมื่อมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนตามสมควร แก่พฤติการณ์ แสดงให้เห็นว่า เจตนารมณ์กฎหมายของประเทศไทยให้มอาวุธปืนไว้ในเคหสถานเพื่อเป็นการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินเท่านั้น ไม่ควรอนุญาตให้พกพาอาวุธปืน และควรมีการเก็บรักษาอาวุธปืน ให้มั่นคง ปลอดภัยไว้

กับตนเอง มิให้สูญหาย หรือมิให้อาวุธปืนตกอยู่ในมือของบุคคลอื่น เพราะหากผู้อื่นนำไปใช้ก็จะมีคามผิดอาวุธปืนอาจจะถูกเพิกถอนใบอนุญาตหรืออาวุธปืนอาจถูกริบได้ ซึ่งการเก็บรักษาดังกล่าวควรมีมาตรการในการเก็บ โดยกำหนดเพิ่มในกฎหมาย อาทิเช่น การเก็บรักษาปืนนั้นต้องเก็บไว้ตู้ล็อก และเก็บกระสุนปืนแยกต่างหากจากอาวุธปืนโดยไม่สามารถเก็บรวมในตู้เดียวกันได้ ต้องมีการทำแผนที่ตู้เก็บอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจโดยละเอียดว่าเก็บไว้ในบริเวณใดของบ้าน หากมีการเคลื่อนย้ายตู้ดังกล่าวต้องมีการทำแผนผังใหม่ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ และเจ้าหน้าที่จะเข้ามาตรวจสอบทุกปี แบบประเทศญี่ปุ่นที่มีกฎหมายควบคุมอาวุธปืนที่เข้มงวดที่สุดประเทศหนึ่งในโลก เมื่อกฎหมายไทยมิได้กำหนดเรื่องการเก็บรักษาอาวุธปืนไว้ จึงทำให้ผู้ครอบครองหรือผู้ที่ได้รับอนุญาตให้มีให้ใช้อาวุธปืนละเอียดถึงเรื่องการเก็บรักษา จึงทำให้ผู้อื่นเข้าถึงอาวุธปืนได้ง่าย อาทิเช่น คนในครอบครัวโดยเฉพาะผู้เยาว์ ดังนั้น จึงทำให้ผู้เยาว์เข้าถึงอาวุธปืนได้ง่าย ก่อให้เกิดการก่ออาชญากรรมอยู่บ่อยครั้ง ตามที่เห็นกันในสื่อต่างๆ อาทิเช่น เหตุการณ์ ผู้เยาว์ขโมยปืนบิดาไปยิงเพื่อนในโรงเรียน โดยมีทั้งเจตนาที่ตั้งใจยิง และไม่มีเจตนาที่จะยิงเพียงแต่ต้องการโชว์ให้เพื่อนเห็นเท่านั้น แต่ปืนกลับลั่นโดนเพื่อนเสียชีวิต หรือจะเป็นเหตุการณ์ คดีเด็กชายอายุ 14 ปี ก่อเหตุยิงในห้างพารากอน มีผู้เสียชีวิต 2 ราย บาดเจ็บ 5 ราย ซึ่งเป็นข่าวดังในวันที่ 4 ตุลาคม 2566

ดังนั้นแล้วเพื่อให้พระราชบัญญัติอาวุธ ปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ได้กำหนดเกี่ยวกับการอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน ให้มีความชัดเจน รัดกุม เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน เพื่อให้ฝ่ายปกครองใช้อำนาจในการใช้ดุลพินิจในการอนุญาตให้บุคคลมีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน เป็นไปอย่างมีความเหมาะสม ผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ปัญหาคุณสมบัติของมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติอาวุธ ปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 โดยเห็นควรกำหนดให้กำหนดอายุของผู้มีคุณสมบัติในการขออนุญาตให้มีความชัดเจนและมีความเหมาะสมในมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490

มาตรา 13 เดิม บัญญัติว่า ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตตามความในหมวดนี้แก่

(1) บุคคลซึ่งต้องโทษจำคุกสำหรับความผิดตามกฎหมายลักษณะอาญา ดังต่อไปนี้

(ก) มาตรา 97 ถึงมาตรา 111 มาตรา 120 มาตรา 177 ถึงมาตรา 183 มาตรา 249 มาตรา 250 หรือมาตรา 293 ถึงมาตรา 303

(ข) มาตรา 254 ถึงมาตรา 257 และพ้นโทษยังไม่เกิน 5 ปี นับแต่วันพ้นโทษถึงวันยื่นคำขอใบอนุญาต เว้นแต่ในกรณีความผิดที่กระทำโดยความจำเป็นหรือเพื่อป้องกันหรือโดยถูกขู่โทสะ

(2) บุคคลซึ่งต้องโทษจำคุกสำหรับความผิดอันเป็นการฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้ไฟ พุทธศักราช 2477 มาตรา 11 มาตรา 22 มาตรา 29 หรือมาตรา 33 หรือพระราชบัญญัตินี้ มาตรา 7 มาตรา 24 มาตรา 33 หรือมาตรา 38

(3) บุคคลซึ่งต้องโทษจำคุกตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปในระหว่างห้าปีนับย้อนขึ้นไปจากวันยื่นคำขอ สำหรับความผิดอย่างอื่นนอกจากที่บัญญัติไว้ใน (1) และ (2) เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(4) บุคคลซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ

(5) บุคคลซึ่งไม่สามารถจะใช้อาวุธปืนได้โดยกายพิการหรือทุพพลภาพ เว้นแต่จะมีไว้เพื่อเก็บตามมาตรา 11

(6) บุคคลซึ่งเป็นบุคคลซึ่งไร้ความสามารถหรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถหรือปรากฏว่าเป็นคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(7) บุคคลซึ่งไม่มีอาชีพและรายได้

(8) บุคคลซึ่งไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง

(9) บุคคลซึ่งมีความประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงอันอาจกระทบกระเทือนถึงความสงบเรียบร้อยของประชาชน

แก้ไขเป็น มาตรา 13 ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตตามความในหมวดนี้แก่

(4) บุคคลมีอายุตั้งแต่ยี่สิบเอ็ดปีขึ้นไป

และเพิ่มเติม (10) บุคคลผู้ผ่านการอบรม โดยมีการสอบข้อเขียนภาคปฏิบัติ มีการทดสอบในสนามยิงปืนโดยผ่านหลักเกณฑ์และมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด และผ่านการทดสอบสภาพจิตใจโดยผู้เชี่ยวชาญ

2. ปัญหาและแนวทางแก้ไข ปัญหา การไม่จำกัดจำนวนการครอบครองอาวุธปืนตามความในมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติอาวุธ ปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 โดยเห็นควรกำหนดจำกัดจำนวนการครอบครองอาวุธปืนให้ชัดเจน และเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการขออนุญาต และไม่ปล่อยปะละเลยการให้อนุญาตของนายทะเบียนเป็นไปอย่างอิสระเพื่อมิให้อาวุธปืนมีมากจนเกินไปและตกไปอยู่ในมือของคนใดคนหนึ่ง หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของอาชญากรรม

มาตรา 7 เดิม บัญญัติว่า ห้ามมิให้ผู้ใดทำ ซื่อ มี ใช้ สั่ง หรือนำเข้า ซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่

แก้ไขเป็น โดยการเพิ่ม วรรคสองว่า โดยในการอนุญาตให้นายทะเบียนท้องที่พิจารณาความจำเป็นของผู้ขออนุญาตเป็นรายๆ ไป ซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้มีไว้เพื่อป้องกันตัวหรือทรัพย์สินหรือในการกีฬาหรือในการยิงสัตว์ ตลอดจนพิจารณาจาก อาชีพ มีบุคคลรับรองประวัติความประพฤติ และสถานะทางการเงิน โดยกำหนดจำนวนการครอบครองไว้คนละไม่เกิน 2 กระบอกโดยไม่ซ้ำชนิดกัน

3. ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหากำหนดอายุใบอนุญาตมีและใช้อาวุธปืน ตามมาตรา 23 (3) พระราชบัญญัติอาวุธ ปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 โดยเห็นว่าควรเสนอแนวทางแก้ไขให้มีการกำหนดอายุของใบอนุญาต เพื่อที่กรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องมาขอต่อใบอนุญาต จะทำให้สามารถตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ได้รับอนุญาตว่ามีคุณสมบัติครบหรือไม่ สุขภาพจิตของบุคคลนั้นเป็นอย่างไร โดยเสนอว่ากำหนดอายุของใบอนุญาตควรมีกำหนดเงื่อนไขเวลาเหมือนการต่อใบอนุญาตขับขี่ในทุกๆ 5 ปี

มาตรา 23 เดิม บัญญัติว่า ใบอนุญาตสำหรับอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน ตามความในส่วนนี้จะออกได้แต่ตามประเภทและมีกำหนดอายุ ดังต่อไปนี้

(3) ใบอนุญาตให้มีและให้ใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน มีอายุตลอดเวลาที่ผู้รับใบอนุญาตเป็นเจ้าของอาวุธปืนนั้น

แก้ไขเป็น 23 ใบอนุญาตสำหรับอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน ตามความในส่วนนี้จะออกได้แต่ตามประเภทและมีกำหนดอายุ ดังต่อไปนี้

(3) ใบอนุญาตให้มีและให้ใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน มีอายุ 5 ปี

และเพิ่มเติม วรรคสอง หากบุคคลผู้ใดผู้หนึ่งขาดคุณสมบัติ หรือข้าราชการตำรวจ ทหาร ถูกสั่งให้พ้นจากราชการเนื่องจากประพฤติชั่ว มีพฤติกรรมความรุนแรง ข่มขู่ ทำร้ายร่างกาย เห็นควรให้มีการเพิกถอนใบอนุญาตให้มีและให้ใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน

4. ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหากำหนดการเก็บรักษาปืน ตามความในมาตรา 11 พระราชบัญญัติอาวุธ ปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 โดยเห็นควรกำหนดให้มีการเก็บรักษาอาวุธปืน เพื่อไม่ให้อาวุธปืนตกไปอยู่กับผู้อื่นหรือผู้ที่ไม่มีคุณสมบัติในการมีและใช้อาวุธปืน

มาตรา 11 เดิม บัญญัติว่า ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บไว้ห่อหุ้มได้สำหรับอาวุธปืนที่นายทะเบียนเห็นว่าชำรุดจนใช้ไม่ได้หรืออาวุธปืนแบบพ่นสมัย หรืออาวุธปืนซึ่งได้รับเป็นรางวัลจากการแข่งขันยิงปืนในทางราชการ

แก้ไขเป็น มาตรา 11 วรรคแรก อาวุธปืนที่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน ต้องเก็บรักษาปืนนั้นในตู้ล็อก และเก็บเครื่องกระสุนปืนแยกออกจากกัน โดยไม่สามารถเก็บไว้รวมกันได้ เพื่อความปลอดภัยในการเก็บรักษาอาวุธปืน และหลีกเลี่ยงป้องกันมิให้อาวุธปืนตกไปอยู่ในครอบครองของผู้อื่น หากผู้อื่นนำไปใช้หรือตกไปอยู่ในครอบครองของผู้อื่น ถือว่าเป็นความผิด นายทะเบียนตามกฎหมายนี้ มีอำนาจในการเพิกถอนใบอนุญาตให้มีและให้ใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุน และริบอาวุธปืนได้

วรรคสอง ใบนุญาตให้มีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บให้ออกได้สำหรับอาวุธปืนที่นายทะเบียนเห็นว่า
ชำรุดจนใช้ยังไม่ได้หรืออาวุธปืนแบบพื้นสมัย หรืออาวุธปืนซึ่งได้รับเป็นรางวัลจากการแข่งขันยิงปืนในทาง
ราชการ

เอกสารอ้างอิง

คณิต ฌ นคร. กฎหมายอาญาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : วิญญูชน, 2554.

บรรเจิด สิงคะเนติ. หลักพื้นฐานเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์. กรุงเทพฯ : วิญญูชน,
2555.

สราวัณ สุวรรณเสรีและอาคม ศรียาภัย. กฎหมายและคดีอาวุธปืน. กรุงเทพมหานคร : หจก.แสงจันทร์
การพิมพ์, 2553.

ชะรัตน์ เพชรประไพ. ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน
วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์, คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2558.

พรนัชชา ชวนชม. ปัญหากฎหมายควบคุมอาวุธปืน. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขากฎหมายอาญา,
คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2558.

วิชาญ น้อยโต. มาตรการควบคุมการมี และใช้อาวุธปืนตามกฎหมายอาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด
ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธ. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์, คณะ
นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2557.